

LYŽAŘSKÝ KURZ 2015

Sraz máme už ve 3:15
v nekřesťanskou hodinu,
a tak temnou nocí, s kufrem
opouštíme rodinu.

Ploužíme se k parkovišti
víčka těžká, ospalí.

Ve Vídni pak přemýšlíme,
jak jsme se tam dostali.

Památky a krásné stavby
nikdo moc si neužil.

Každý rychle sháněl 'Mekáč',
aby se tam vymočil.

Konečně pak Kranjska Gora
před námi se objeví.

Kufry táhnem do kopečka
s nadšenými projevy.

První den jsme rozřazeni
porotou a před svědky

„Ty ses zapsal do jedničky?
Ha ha! Mazej do pětky.“

Když jsme všichni tam, kde máme,
následujeme své vzory.

Ve slalomu levou zadní
porážíme profesory.

První tým jsou modré šmouhy
křižující sjezdovku.

Dole vždy v rekordním čase,
neklesají pod stovku.

Rychlost je však nebezpečná.

Pamatujte na to, děti!
Už tu máme první důkaz,
Bělešová z kopce letí.

Během týdne nemocnici
mnoho dalších navštívilo.
Zpět na pokoj doplazí se
jen to nejlepší, co zbylo.

Ve čtvrtek je rozhodnuto.
Pojedeme na bazén!
Snad prý bude bezpečnější
zůstat v prostoru čtyř stěn.
Něco se tam přece stalo!
Profesor Kváš hrůzou bledne.
Asi chudák vážně věřil
v pohodové odpoledne.
„Věťřil prý si rozbil hlavu!!“
Šíří se ta strašná zpráva
Spravily to však tři stehy
a skvělá slovinská strava.

Po všech pádech, kotrmelcích
čeká nás vždy program skvělý.
Potom už nás rychle ženou
sprchovat a do postelí.
Po desáté hodině
všude vládne mír a klid.
Možná je to tím, že hlídá
každický náš krok pan Šmíd.
Na únik nemáme šanci
ani když se chvíli schová.
Zodpovědnost, lehké spaní
má i paní Bradáčová.
A tak pěkně spořádaně,
bez kapičky alkoholu,
po večerce, rebelové,
popijíme CocaColu.

Uběhlo to příliš rychle,
týden je tu znenadání.
Přepadla nás nostalgie
při posledním lyžování.
O půlnoci zpátky doma,
už zas ani nevím jak.
Lyžák byla vážně pecka,
TĚŠÍME SE NA VODÁK! ☺